

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΠΛΟΗΓΟΣ.

Ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ.

(Συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλον.)

Τὸ ἀτμόπλοιον διέγραψε κύκλον περὶ τὸν κάλον τῆς ἀγκύρας του καὶ ὁ ἀτμός ἤρχισε νὰ φεύγῃ ἐκ τῆς σύριγγός του μὲ ἤχον βροντῆς. Οἱ ἐπιβάται συνηθροίσθησαν κύκλῳ τοῦ μικροῦ πλοηγοῦ καὶ τὸν ὠνόμαζον σωτήρᾳ των.

«Δὲν πιστεύω νὰ μὲ θέλῃς πλέον τίποτε, καπετάνιε» εἶπεν ἐπὶ τέλους ὁ Μάρκος, ἀφοῦ ἤκουσεν ἀρκετὴν ὥραν τοὺς ἐπαίνους τῶν ἐπιβατῶν.

«Ἡμπορεῖς νὰ μᾶς περάσῃς ἀπὸ τὸ Μακρὺ Στε. νὸν αὐρίον;»

«Ὅχι. Δὲν τὰ ξεύρω αὐτὰ τὰ νερά. Ἐπειτα εὐρίσκετε ἐδῶ πλοηγόν.»

«Λοιπὸν, μικρέ μου πλοηγέ, ἔλα νὰ ἐξοφλήσωμεν τοὺς λογαριασμοὺς μας.»

Ὁ Μάρκος ἠκολούθησε τὸν πλοίαρχον εἰς τὸν θάλαμόν του καὶ ἐκεῖνος τῷ ἐμέτρησε τὰς ὑποσχεθείσας τριακοσίας λίρας. Ὁ Μάρκος μόλις ἠδύνατο νὰ βεβαιωθῇ ὅτι δὲν ὠνεῖρεζετο, ὅταν ἔλαθεν εἰς τὰς χεῖράς του τὸν βαρὺν σάκκον λιρῶν. Δὲν ἦτο παῖς ὅστις συνεκινεῖτο εὐκόλως, ἀλλ' ἡ καρδιά του ἐστάθη εἰς τὸν λαϊμόν του ὅταν ἐσκέφθη τὴν χαρὰν τῆς μητρὸς του καὶ ὅλα τὰ καλὰ τὰ ὁποῖα τὰ χρήματα αὐτὰ θὰ ἐξησφάλιζον δι' αὐτήν. Τὰ βαθέα αἰσθήματα γεννοῦν μεγάλας ἀποφάσεις, καὶ ὁ Μάρκος ὠρκίσθη καθ' ἑαυτὸν τὴν στιγμήν ἐκείνην νὰ ἀναδειχθῇ ἄξιος τῆς καλῆς τύχης τὴν ὁποίαν τῷ ἔσταλλεν ὁ Θεός, νὰ ἀρχίσῃ νέαν ὁδὸν ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ νὰ ἐμμεῖνῃ εἰς αὐτὴν μέχρι τῆς ὥρας τοῦ θανάτου.

Ἐν τῷ μεταξύ οἱ ἐπιβάται εἶχον συνάξει βιαστικῶς ὡς ἐνδείξιν τῆς ἐκτιμήσεώς των, τριάκοντα λίρας, τὰς ὁποίας ὤθησαν εἰς τὴν χεῖρά του, καὶ τότε συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἐγκαρδίων ἐδῶν ὁλοῦ τοῦ πληρώματος τοῦ ἀτμοπλοίου ὁ Μάρκος κατεβιβάσθη εἰς τὴν λέμβον του καὶ κωπηλατῶν ἔσπευσε νὰ φθάσῃ τοὺς συντρόφους του.

«Δὲν ἦτο ἄσχημη δουλειὰ αὕτη.» εἶπον οὗτοι ἅμα ἐπάτησεν εἰς τὸ κατὰστρωμα τοῦ πλοιαρίου.

«Ναί, παιδιὰ, ἀλλ' ἰδέτε ἐδῶ...!» καὶ μὲ τοῦτο ἀδειάζει τὴν σακκούλαν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των. Οἱ σύντροφοί του ἔμειναν ἔκθαμβοι καὶ ἀναυδοί.

«Δὲν ἔχω σκοπὸν νὰ τὰ κρατήσω ὅλα μόνοι μου,» εἶπε μετὰ στιγμᾶς τινας σιωπῆς ὁ Μάρκος.

«Καὶ τί;» εἶπον ἀμφοτέρω οἱ φίλοι του, εὐρόντες ἐπὶ τέλους τὴν γλῶσσάν των. «Μήπως μᾶς χρεωστεῖς τίποτε ἐμᾶς; Μόνος σου τὰ ἐδοῦλευσες αὐτὰ τὰ χρήματα.»

«Ἐσεῖς μὲ ξεύρετε, παιδιὰ, ὅτι δὲν εἶμαι φιλάργυρος,» εἶπεν ὁ Μάρκος. «καὶ δὲν ἔχω σκοπὸν νὰ κάμω ἀρχὴν τῶρα, ὅπου ὁ Θεὸς μοῦ ἔστειλε αὐτὸ τὸ καλόν. Δὲν σᾶς λέγω, τὰ ἐδοῦλευσα μόνοι μου τὰ χρήματα, ἀλλὰ πάλιν, ἂν δὲν ἤρχεσθε μαζί μου εἰς τὰ ψάρια, δὲν θὰ μοῦ ἐτύχαινε αὐτὸ τὸ καλόν. Ὡστε πάλιν σᾶς χρεωστῶ χάριν, καὶ, τὸ ἄλλο, σᾶς ἔφερα εἰς ἀρκετὸν κίνδυνον νὰ μὲ ἀκολουθήσετε ἕως ἐδῶ μὲ ὄλην αὐτὴν τὴν θάλασσαν καὶ μέσα εἰς τόσους βράχους. Λοιπὸν, διὰ νὰ σᾶς ἀποδείξω τὴν καλὴν μου διαθέσιν, θὰ μοιράσω ἑκατὸν λίρας μεταξύ σας. Πῶς σᾶς φαίνεται;»

«Καὶ πολὺ μάλιστα!» εἶπον μὲ μίαν φωνὴν οἱ φίλοι του. «Ἡμεῖς τίποτε δὲν θέλομεν, ἂν ἐπιμένῃς ὅμως, δὸς μας διὰ ἐνθύμησιν καμμιὰ δεκαριὰ λίραις καὶ σὲ εὐχαριστοῦμεν.»

«Ὅχι,» εἶπε μὲ ἀπόφασιν ὁ Μάρκος. «Ἀπὸ σᾶς δὲν ἔχω καλλιτέρους φίλους εἰς τὸν κόσμον· τῶρα νὰ εὐτυχίσω ἐγὼ διὰ μᾶς καὶ νὰ μὴ σᾶς ἐνθυμηθῶ, δὲν γίνεται. Μὴ μὲ ἐμποδίσῃτε, θὰ κάμω ἐκεῖνο ποῦ μοῦ φαίνεται καλόν!»

Οὕτω λοιπὸν μὲ τὰ πολλὰ, ὁ θησαυρὸς διενεμήθη, ὅπως ἤθελεν ὁ Μάρκος, καὶ οἱ τρεῖς φίλοι ἔσπευσαν νὰ τὸν κρύψουν εἰς ἀσφαλὲς μέρος τοῦ πλοιαρίου. Ἦσαν ἀνυπόμονοι νὰ ἐπιτρέψουν αὐθυμερὸν εἰς τὸν Ματταρᾶ, νὰ τὸν ἐπιδείξουν εἰς τοὺς γονεῖς των, ἀλλ' ἔξω τοῦ λιμένος ἡ τρικυμία ἦτο τόσον ἀγρία ὥστε ἠναγκάσθησαν νὰ συγκρατήσουν τὴν ἐπιθυμίαν των καὶ νὰ περιμεῖνουν νὰ πῆσῃ ὁ ἄνεμος. Τέλος τὴν ἐπομένην πρωΐαν ἐκίνησαν οὐριοδρομοῦντες, καὶ μετὰ πλοῦν ταχύν καὶ ἀσφαλῆ ἠγκυροβόλησαν εἰς τὸν λιμενίσκον τοῦ Ματταρᾶ. (ἀκολουθεῖ.)

Η ΧΑΪΔΗ.

Κατ' ἐπιτομήν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.

(συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλον)

Μὲ χαρὰν καὶ προθυμίαν τὰ παιδιὰ ἐπῆραν τὸν ἀνήφορον πρὸς τὰς βοσκάς. Ὁ ἄνεμος εἶχε σαρώσει τὸν οὐρανόν, ὥστε δὲν ἐφαίνετο οὔτε τὸ παραμικρὸν σύννεφον εἰς τὰ καθαρά γαλανὰ του βάθη. Τὸ πρᾶσινον ὅρος ἦτο κατεστολισμένον μὲ ἄνθη πολλῶν χρωμάτων, τὰ ὁποῖα ἐτέντωναν ὀλοάνοικτα τὰ πέταλά των πρὸς τὸν πρωινὸν ἥλιον, ὡς νὰ ἐγέλων μὲ ὄλον τὸ πρόσωπόν των. Βράχοι, πέτραι, χορτάρια, ἄνθη, τὰ πάντα ἔστειλον καὶ ἔλαμπον.

Ἡ Χαΐδη κατενθουσιασμένη ἔτρεχεν ἐδῶ κ' ἐκεῖ, καὶ πότε μὲν εὕρισκε τόπον κατακόκκινον ἀπὸ παπαρούνας, παρέχει ὄλην ἡ πλευρὰ τοῦ βουνοῦ ἐκτιρίνιζεν ἀπὸ ἡράνθημα, αἶφνης ἀνεκάλυπτε μέρος ἐντελὸς